

едно систематическо цѣло: то, предъ всичко трѣба да ограничимъ *поняшиѣ-шо* за него: да покажемъ, то естѣ, чрезъ каквы черты мы го отдѣлямы отъ други-тѣ предметы и въ какво значеніе мы го приѣмамы? — Таково едно ограничванье на понятие-то въ система-та: називава се *опредѣленіе на нейній основній предметъ*. — При всяко едно таково опредѣленіе на предметъ-тѣ, изисква се идея-та негова, която зависи всякога отъ онова, чрезъ кое-то ни е тя възбудена. Това исканье се стреми да се изрази въ предметъ-тѣ чрезъ едно общо положеніе, или презъ едно общо правило, чрезъ кое-то обикновенно се опредѣлява образъ-тѣ на мисли-тѣ одного человекъ за тойзи предметъ. — Таково едно положеніе мы назвахмы въ прилично-то му мѣсто *основаніе на силлогизмъ-шѣ*. Но когато се хортува за единъ цѣлъ рѣдъ на силлогизми; когато сирѣчь на това основаніе трѣба да се построѣ една пълна система на знанія извѣстнаго рода, тогава оно очевидно трѣба да е *основаніе на всички-шѣ основанія*, що се подъ него съдържатъ, и правило на всички-тѣ нему подчинени правила; по тѣзи причинѣ оно се и називава *сисстематическо начало*, или начало на всяка една наука.

Въ основаніе-то мы видимъ една единицѣ но ёще не обьяснена и не разгледана, кождо за да обьясимъ и да разгледамы добръ длѣжни смы да ѣ разложимъ на много часты, да издиримъ онія що ѣ сѣ нуждни и прилични; а ако нѣкои не доставатъ да ги търсимъ, или пѣкъ ако нѣкон не сѣ съгласни съ духъ-тѣ на положенно-то основно начало, да ги отдалечимъ. Таковимъ образомъ това начало системы разлага се на часты; и тѣй, оно остава *основаніе за нейното дѣленіе*. — *Всяка една часть системы е едно отдѣлно подвожданье на познания извѣстнаго рода подъ нейното*